

БОГОСЛУЖБОВІ ТЕКСТИ

УДК 271.2

DOI: 10.35332/2411-4677.2022.22.19

Протоієрей Олег КОЖУШНИЙ*
Archpriest Oleh KOZHUSHNYI**

ORCID.org/0000-0002-5104-3161

СОБОР ВІННИЦЬКИХ СВЯТИХ (біографічна довідка)

COUNCIL OF VINNYTSIA SAINTS (biographical reference)

Святитель Петро Могила, митрополит Київський

У 1632 році при Вознесенському монастирі міста Вінниці заснував братський колегіум, який проіснував до 1639 року. Достеменно відомо про три богословські праці, написані саме у вінницькому колегіумі: «Тератургіма, або чудеса, що були як у самій чудотворній Печерській церкві, так і в обох святих печерах...», «Парергон чудеса з образу Пресвятої Богородиці в Купятницькому монастирі» та «Показання Церкви істинної». Збереглися архівні документи, підписані власноручно святителем Петром (Могилою), які свідчать про особисте перебування святителя у Вінниці.

Святитель Амвросій (Полянський), єпископ Кам'янець-Подільський, сповідник

У жовтні 1918 року ректор Київської духовної семінарії архимандрит Амвросій (Полянський) був висвячений на архиєрея з титулом «єпископ Вінницький, вікарій Подільської єпархії». Владика Амвросій став першим архиєреєм, який оселився та проживав у Вінниці. За п'ять років, проведених у місті, йому довелося пережити разом із паствою кілька переворотів, встановлення радянської влади та, зрештою, зійти на свою сповідницьку Голгофу.

* Кандидат філологічних наук, кандидат наук із богослов'я, доцент кафедри загального мовознавства, класичної філології та неоелліністики Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доцент кафедри Священного Писання Київської православної богословської академії.

** Candidate of Philological Sciences, PhD of Theology, Assistant Professor of the Department of General Linguistics, Classical Philology and Neohellenistic Studies of the Institute of Philology of the Taras Shevchenko National University of Kyiv, Assistant Professor of the Department of Holy Scripture of the Kyiv Orthodox Theological Academy.

Святитель Феодосій, архієпископ Чернігівський

Народився в 30-ті роках XVII ст. у містечку Уланів (нині – Хмільницький район Вінницької області) у сім'ї священника Микити та Марії Углицьких — українських православних шляхтичів із роду Полоницьких-Углицьких.

Преподобний Антоній Києво-Печерський

У 1013 році дорогою з Афону до Києва преподобний Антоній зупинився на берегах р. Дністер, де заснував Лядівський скельний монастир. Нині у Лядівській обителі збереглася келія засновника чернецтва на Русі.

**Преподобний Феодор, князь Острозький,
Печерський, у Дальніх печерах**

Князь і монах, захисник Православ'я і фундатор багатьох православних храмів на Волині й Поділлі. У XV ст. володів містами, розташованими в нинішніх межах Вінницької обл.: Вінницею, Брацлавом, Хмільником та ін. Тіло святого поживає у Дальніх печерах Києво-Печерської лаври.

Преподобний Феофіл Київський, Христа заради юродивий

Народився в родині священника в селі Махнівка Київської губернії (нині с. Махнівка Козятинського району Вінницької області).

**Священномученик Олександр (Петровський),
архієпископ Харківський**

7 вересня 1933 року було прийнято рішення про утворення вінницької єпархії з центром у місті Вінниці. Першим правлячим архиєреєм новоутвореної кафедри став єпископ Олександр (Петровський). Певний час архипастир мешкав у Вінниці. Після того як у місті було закрито храми, він потайки вночі звершував богослужіння у Воскресенській церкві. Через унеможливлення служіння в обласному центрі святитель був змушений переїхати до Літина, а потім до Хмільника. Згодом був переведений до Харкова, де мученицьки закінчив свій життєвий шлях.

**Священномученик Інокентій (Тихонов),
архієпископ Вінницький**

У квітні 1937 року був призначений керуючим Вінницькою єпархією. Владика мешкав у м. Хмільник. Його приїзд у Вінницю відбувся 27 вересня 1937 року на свято Воздвиження Хреста Господнього. 28 жовтня його заарештували й доправили до Вінницького НКВС. За місяць перебування архипастир

був лише на єдиному допиті. 29 листопада о 24:00 за вироком «трійки» його розстріляли та поховали в одній із братських могил. У 1943 році під час розкопок тіло священномученика віднайдено та ідентифіковано завдяки документам, що були при ньому. Перепоховали архієпископа в одній із семи братських могил, розташованих на території центрального кладовища міста Вінниці.

**Священномученик Порфирій (Гулевич),
єпископ Сімферопольський**

Народився 26 лютого 1864 року в с. Токарівка Літинського повіту Подільської губернії (нині – Жмеринський район Вінницької області). У 1914–1928 роках – благочинний і настоятель собору в місті Ольгополі Бершадського району; якийсь час викладав Закон Божий у місцевій гімназії. Брав участь у таємній роботі з організації на Поділлі груп духовенства та віруючих, не підконтрольних владі.

Священномученик Іоан Мельниченко, пресвітер

Народився 26 вересня 1889 року в с. Устя Бершадського району Вінницької області. З 1917 по 1922 рік він працював учителем у сільській школі, а в 1922 році його висвятили на священника. Звершував пастирське служіння в одній із церков Вінницької області. 15 вересня 1937 року розстріляний.

Священномученик Олексій Воробйов, пресвітер

Народився 6 лютого 1888 року в селі Антонково Уржумського повіту В'ятської губернії у сім'ї селянина Костянтина Воробйова. У 1920-х роках проходив пастирське служіння у Вінниці.

Преподобномученик Іоан (Лаба), пресвітер

Народився 3 липня 1863 року в с. Серебря Гайсинського повіту Київської губернії (нині с. Серебря Бершадського району Вінницької області). Перебував на Афоні, де став насельником Свято-Пантелеймонівського монастиря. У 1913 році був вивезений з Афону. За радянської влади зазнав переслідувань і 4 вересня 1937 року був розстріляний.

Преподобномученик Василій (Мазуренко), пресвітер

Народився у 1882 році в селі Кулига Літинського повіту. У 1922 році отримав від Вінницького єпископа Амвросія призначення в Немирівський монастир, де був возведений у сан архи-

диякона, а згодом рукопокладений у сан священника. Служив у селі Кулига Літинського району, у Гранівському монастирі на Гайсинщині, у Ладижинських Хуторах. 21 квітня 1931 року о. Володимира заарештували. На обвинувальному висновку наклали резолюцію: «Північ. 3 роки». Трійка НКВС 30 грудня 1937 року засудила священника до розстрілу, а 8 січня 1938 року вирок було виконано в одній із в'язниць Тульської області.

Преподобномученик Євтихій (Качур), пресвітер

Народився 26 грудня 1891 року в слободі Олексіївка Бірюченського повіту Воронежської губернії. Наприкінці 20-х років ХХ ст. служив на парафіях Вінницької єпархії. У 1929 році був настоятелем Маркіанівського скиту Вінницького округу. Постраждав за віру.

Преподобномученик Геннадій (Ребеза), пресвітер

Народився 22 квітня 1880 року в селі Янкулово Вінницького повіту Кам'янець-Подільської губернії. Постраждав за віру.

Місяця вересня в 14-й день

СОБОР ВІННИЦЬКИХ СВЯТИХ

НА ВЕЛИКІЙ ВЕЧІРНІ

На Господи, взиваю, **на 6: стихири, глас 6.**

Подібний до: Всі відклавши:

Всі відклавши життєві піклування / і насолоду мирську відкинувши, / святі землі Вінницької / хрест узяли, немов ярмо божественне, / і, за Христом поспішивши, / у Небеснім спокої дивно оселилися, / прийдіть до нас, мов швидкі помічники, / щоб сподобити нас дарів духовних / і помолитися ревно за тих, // хто ваше свято відзначає достойно. (Двічі.)

Інші стихири, глас 2.

Святителю Петру Могилі

Зійшовшись сьогодні, вірні люди, / вихваляймо невсипущого охоронця стада православного, / мужа піснесловця богомуд-

рого, / світильника віри і богослов'я ритор невимовкаючого, / що народ наш від полону і поневолення духовного врятував, / Святителя Петра, благодаті Духа Святого сповненого.

**Священномученикові
архієпископу Олександрю (Петровському)**

Якими достойними вінцями / увінчаємо святителя Олександра? / Преславного архипастиря Вінницької землі, / Вітчизни своєї печальника і просвітителя, / православної віри ревнителя, / що земну свою путь страдницьки за Христа завершив. / Його ж молитвами Христос Бог // нехай подарує нам мир і велику милість.

Преподобному Антонію Печерському

Світлоносна пам'ять твоя, отче преподобний Антонію, / сповнена радості і веселості явилася: / тому вдячні твої чада, зійшовшись, / духовно святкують і прославляють Господа, / що тебе щиро прославив.

**Преподобномученикам пресвітерам
Іоану (Лабі), Василю (Мазуренку),
Євтихію (Качуру), Геннадію (Ребезі)**

Преславні преподобномученики Іоане, Василю, Євтихію і Геннадію / ви жертву безкровну спочатку благоговійно звершували, / а згодом, мов плоди благочестя досконалі, самі жертвою живою Богові стали, / молячись, щоб простився гріх богоборництва народу нашому. / І нині, святі, молитесь до Христа, / щоб дарував духовним спільникам вашим мир і велику милість.

Слава, глас 8:

Радуйся, Церква Вінницька, / святими своїми дивно прославлена. / Ти бо, благодать рясну від Господа отримавши, / подвигами посту і мучеництва, / проповіддю слова Божого / і зберіганням Істини Православ'я / воістину прославилася. / Через це нині, урочисто свято твоє звершуючи, / молимо Отця і Сина і Святого Духа // помилувати душі наші.

І нині, Богородичний: Цар Небесний:

Вхід. Прокімен дня. І читання.

Пророцтва Ісаїного читання (глава 49):

⁸ Так говорить Господь: у час благоприємний Я почув Тебе й у день спасіння допоміг Тобі; і Я буду охороняти Тебе, і зроблю Тебе завітом народу, щоб відновити землю, щоб повернути спадкоємцям спадщини спустошені, ⁹ сказати в'язням: «виходьте», і тим, що у темряві: «покажіться». Вони при дорогах будуть пасти, і по усіх пагорбах будуть пасовища їхні; ¹⁰ не будуть терпіти голоду і спраги, і не вразить їх спека і сонце; бо Той, Хто милує їх, буде вести їх і приведе їх до джерел вод. ¹¹ І всі гори Мої зроблю шляхом, і дороги Мої будуть підняті. ¹² Ось одні прийдуть здалеку; і ось одні від півночі і моря, а інші з землі Синим. ¹³ Радуйтеся, небеса, і веселися, земле, і викликуйте, гори, з радости, бо утішив Господь народ Свій і помилував страдників Своїх. ¹⁴ А Сіон говорив: «залишив мене Господь, і Бог мій забув мене!» ¹⁵ Чи забуде жінка грудне дитя своє, щоб не пожаліти сина утроби своєї? Але якби і вона забула, то Я не забуду тебе.

Премудрости Ісуса, сина Сирахового, читання (глава 44):

Тепер звеличимо славних мужів і батьків нашого роду: ² багато славного Господь являв через них, велич Своєю від віку; ³ це були володарі у царствах своїх і мужі, славетні силою; вони давали розумні поради, звіщали у пророцтвах; ⁴ вони були керівниками народу у нарадах і у книжному навчанні. ⁵ Мудрі слова були у повчанні їх; вони винайшли музичні лади і написали гімни; ⁶ люди багаті, обдаровані силою, вони мирно жили в оселях своїх. ⁷ Усі вони були шановані між племенами своїми і у дні свої були славою. ⁸ Є між ними такі, які залишили після себе ім'я для звіщення їх похвали, — і є такі, про яких не залишилося пам'яті, які зникли, ніби не існували, і зробилися, ніби не було їх, і діти їхні після них. ⁹ Але то були мужі милости, праведні справи яких не забуваються; ¹⁰ у сімені їх перебуває добра спадщина; нащадки їх — у завітах; ¹¹ сім'я їх буде твердим, і діти їхні — заради них; ¹² сім'я їх перебуватиме до віку, і слава їх не знищиться; ¹³ тіла їхні поховані у мирі, й імена їхні живуть у роді; ¹⁴ народи будуть розповідати про їхню мудрість, а Церква буде звіщати їхню хвалу.

Премудрости Соломона читання (глава 3):

А душі праведних у руці Божій, і мука не торкнеться їх. ² В очах нерозумних вони здавалися померлими, і відхід їх вва-

жався погибеллю,³ і відхід від нас — знищенням; але вони перебувають у світі.⁴ Бо хоч вони в очах людей і караються, але надія їх повна безсмертя.⁵ І трохи покарані, вони будуть багато облагодіяні, тому що Бог випробував їх і знайшов їх достойними Його.⁶ Він випробував їх, як золото в горнилі, і прийняв їх як жертву вседосконалу.⁷ Під час воздаяння їм вони засяють як іскри, що біжать по стеблу.⁸ Будуть судити племена і володарювати над народами, а над ними буде Господь царювати повіки.⁹ Ті, що надіються на Нього, пізнають істину, і вірні у любові перебуватимуть у Нього; бо благодать і милість зі святими Його і промисел про обраних Його.

На літїї стихири, глас 6:

Настало, всі святі землі Вінницької, / ясніше за сонце ваше свято, / що вірних до веселоців духовних закликає / і промінням радості всіх просвітляє: / бо через вас з'явилася слава Христова, / слава Церкви Православної, / що предивні чудеса випромінює. / Тому з любов'ю взиваємо до вас: // молись за нас повсякчас, отці найсвятенніші.

Прийдіть усі, кого духовні урочистості надихають, / оспіваймо достойного блаженства святигеля Амвросія, / який доблестю сповідування свого / Церкву Вінницьку прославив, / а нині у сонмі святих Бога оспівує // і молись за душі наші.

Вихваляймо сьогодні піснями чудотворця преславного, / що його Христос Церкві Своїй дарував, / засвідчуючи істину віри нашої православної, / для викриття марної мудрості і для напоумлення заблудлих. / Радуйся, отче наш святигелю Феодосію, / небес церковних зірко найсвітліша; / радуйся, землі нашої чудна похвало; / радуйся, всіх хворих і скорботних швидкий і милостивий утішитель; // радуйся, теплий молитвенику за душі наші.

Слава, глас 8:

Будь мужньою, Церкво Христова, / і піднесися над тими, хто марно повстає проти тебе! / Христові бо друзі про тебе піклуються, / і предстоять, і від усіх ворогів захищають, // Ти ж їх спільне свято нині звершуєш урочисто.

І нині, Богородичний, глас той самий:

Владичице, прийми молитви святих співвітчизників наших / і визволи землю Вінницьку // від усякої скорботи і печалі.

На стихівні стихири, глас 5. Подібний до: Радуйся:

Радуйся, преславний святителю Порфирію, / народу нашого ревний учителю, / і Церкви всехвальний священномученику, / наділений ти був особливою благодаттю / постраждати за Христа від безбожників. / Через це нині відвагу маєш пильно молитися за нас // і благословляти своїм піклуванням Вінницьку паству.

Стих: Господи, Боже наш, // яке величне ім'я Твоє по всій землі.

Радуйся, священномученику Інокентію, / Вінницької церкви славетний святителю, / ти бо благодать, да́ну тобі від Христа́ Бога, і вірність Йому́ / навіть до смерті мученицької зберіг, / тому нині з Ангелами та ли́ками Вінницьких святих / на Небесах світло радієш // і мо́лишся за душі на́ші.

Стих: До святих, що на землі, // і до угодників Твоїх усе бажання моє.

Душевні і тілесні страждання ваші / і вільна смерть за Господа від безбожників / відкрили вам, священномученики Іоане та Олексію, / врата життя вічного / й укріпили братів ваших сповідувати Христа. / Тому Йому́ мо́літься повсякчас, // щоби було проповідане Православ'я в землі на́шій во віки.

Слава, глас той самий:

Ангели життю вашому здивувалися, / і Церква Небесна радісно вас прийняла, / достохвальні угодники Божі. / Нині ж, священні руки ваші до Престо́ла Святої Тройці простягаючи, / поминайте зе́млю Вінницьку, / що її своїми подвигами освятили, // і мо́літься про спасіння тих, що вас шанобливо прославляють.

І нині, глас той самий:

Радуйся, Бар-граде, / слава бо Господня над тобою зійшла. / Ось бо Пречіста Богородиця / захотіла влаштувати тут обитель Свою́ чесну́, / інокія́м ти́хий притулок, / правосла́вним лю́дям священне пристановище // і світові велику втіху.

Тропар, глас 4:

Нині радіє Церква Вінницька, апостольських настанов
істинна хранителька і, мов плоди подяки
Христу підносячи, святих своїх прославляє.
Тих молитвами, Господи, Православ'я в землі на́шій збережи
і всім христорубивим лю́дям даруй велику милість.

На утрєні

На Бог Господь: тропарь святих двічі, глас 4. Слава, і нині, тропарь Явленню Пресвятої Богородиці в долині Йосафатовій, глас 3:

Нині Хрест Господній цілуємо і, чудо долини Йосафатової згадуючи, дивне явлення Божої Матері святкуємо – землі Подільської повсякчасне благословення і до подвигів віри православного народу заохочення.

Або Богородичний, глас 4.

Після 1-ої кафізми сідальний, глас 2:

Соборе святих Вінницьких, / воїни божественні, / моліться до Господа / про земну Вітчизну вашу / і про тих, хто з любов'ю вас вшановує.

Слава, і нині, Богородичний:

Немов купина, що вогнем була опалювана і неушкодженою залишалася, / колись у Синаї Моїсею з'явилася, / так і обитель Пречистої Приснодіви у місті Барі, благодаттю сяючи, / непорушною перебуває, / освячуючи всіх, хто з вірою в ній оселяється.

Після 2-ої кафізми сідальний, глас 2:

Мов сонце яскраве, / засяяла чесна пам'ять святих землі Вінницької, / освячуючи і зігріваючи серця наші, / особливо ж закликаючи наслідувати життя їхнє та ревність у вірі.

Слава, і нині, Богородичний:

Ікони Твоєї Зиновинської явлення, Богородице Всенепорочна, / славословимо сьогодні і Твоє заступництво святкуємо: / бо Ти є Матір'ю Життя / і молиш Сина Твого і Бога нашого за тих, / хто на Тебе уповання і надію поклав.

Величання:

Величаємо вас, / всі святі землі Вінницької, / і шануємо святу пам'ять ващу, / ви бо молите за нас // Христа, Бога нашого.

Після поліелея сідальний, глас 5:

Світло звершуючи духовні урочистості, / вихваляймо угодників Божих, / що землі Вінницькій благовістя євангельське

проповідували, / віру православну в ній утвердили / та до Вітчизни Небесної шлях нам показали.

Слава, і нині, Богородичний, глас той самий:

Пречиста Богородице Діво, / помилуй нас, що з вірою вдаємося до Тебе / і просимо теплого Твого заступництва: / можеш бо, Благою будучи, всіх спасти материнськими Твоїми моли́твами.

Ступеневі антифони. 1-й антифон 4-го гласа. Прокімен, глас 4: Радійте, праведні, у Господі, // праведним належить похвала. **Стих:** Нехай буде, Господи, милість Твоя на нас, бо ми надіємось на Тебе.

Євангеліє від Матфея, зачало 10.

Після 50-го псалма стихира, глас 6:

Щорічну пам'ять сьогодні святих землі нашої звершуючи, / достойно їх вшануймо. / Бо вони воістину шляхом Господнім пройшли: / зубожіли бо духом і збагатилися, / покірними волі Божій стали і землю смиренних наслідували, / плакали і втішилися, / були милостиві і помилуваними стали, / чистоти серця досягли і Бога побачили, / миром опікувалися і божественного сподобилися синівства, / гнані були правди ради і нині на Небесах радіють / та сумлінно моляться Господу, // щоб були помилувані душі наші.

**Канон Богородиці на 6 і святих на 8.
Канон Пресвятої Богородиці, глас 8.**

Пісня 1

Ірмос: Воду пройшовши наче сушу / і єгипетського лиха уникнувши, / Ізраїль звивав: / «Ізбавителю й Богові нашому співаймо».

Пресвята Тройце, Боже наш, слава Тобі.

О Тройце Вседержительна й Одинице Триіпостасна, / душу мою і сердце, і розум, молю, просвіти та благодаттю освятити, / до Божественної Твоєї любові піднеси / і навчи благочесно оспівувати милосердя Благословенної Приснодіви.

Пресвята Богородице, спаси нас.

Благого Царя Благая Мати, / яка до благань усіх людей вельми прихильна і всеильна у благодіяннях! / Вогнем благодаті Твоєї, Світлосяйна, просвіти і нас, що пісенне моління Тобі підносимо.

Лик Ангельський радісно славословить Тебе, Владичице. / Ми ж, земні і тлінні, що Тобі принесемо? / Лише сумлінну та щирю вдячність.

Архангельський глас ззиває до Тебе: радуйся, Благодатна. / Хоч і недостойні ми є, але благодати раді прийми його, Владичице, / світлом милосердя Твого нас проймаючи і благодать усім подаючи.

Канон святих землі Вінницької, глас та ірмос той самий:

Всі святи землі Вінницької, моли́ть Бо́га за нас.

Оспіваймо однодумно всі в піснях духовних / вихованих Церквою Православною божественних отців наших, / що у благочесті просяjali / і землю Вінницьку освятили.

Старанний працівнику Богом насаженого вертограду, / святителю Петре блаженний, / зроби теплими слізьми молитов твоїх виноград Вінницький, / що його так ревно ти обробляв, / щоб тля гріховна не знищила духовне насліддя, / яке для Бога ти приготував сумлінно .

Одним із чудотворців Печерських явився ти, / княже Феодоре блаженний, / але й Вінницька земля пам'ятає про тебе і веселиться, / бо з багатьох країв земних вірні до заступництва твого вдаються, / отже, вислухай нині молитви наші і будь для всіх покаяння благим учителем.

Богородичний: Сльози покаяння подай мені, Пречиста, / обмий мене від беззаконь / і чистим яви Сину Твоєму і Бо́гу на́шому.

Пісня 3

Ірмос: *Утвердив спочатку премудро Небеса / і землю на водах поставив, / на камені мене, Христе, заповідей Твоїх утверди, // бо немає святого, крім Тебе, Єдиний Людинолюбний.*

Прийдіть, вірні, / вшануймо Пречисту Богоматір, / що явленням Своїм долину Йосафатову освятила / і мир та благословення людям православним подарувала.

Освясчується, Богородице, Твоєю благодаттю всяка думка християн побожних / і підноситься до міркувань про небесне чудним явленням ікони Твоєї Зиновинської, / що її благочесно шануємо і Тебе вірно славімо.

Подай нам, Богоневісна, безперешкодно крокувати шляхом богоугодних діянь, / щоби Твоїм, Діво, заступництвом, / ми від спокусливої дороги ухилилися і стали спільниками вічної слави.

Вища за ангельський світ Пресвята́ Діво, Владичице, / потьмарені гріхами серця на́ші просвіти́ / і від земних піклувань до Небесного спокою направ.

Інший: Весело, преподобний, із чинами святих стоїш перед Богом / і небесними веселощами та радощами насичуєшся, / сподоби і нас до тієї радості долучитися, / щоб у духовному піднесенні величали тебе, отче Антонію.

Від світу метушливого відійшов ти / і в хащах Китаєва оселився, / преподобний отче наш Феоділе. / Невпинним співом псалмів і юродством своїм / багатьох на путь спасіння навернув. / Через це звиваємо до тебе: / моли Христа Бога, щоб Він спас душі наші.

Явився ти світильником благодатним, отче наш Феодосію, / тихим світлом смиренної любові сяючи і на нас любов твою випромінюючи. / Тому й ми, з любов'ю вшановуючи пам'ять твою, звиваємо до тебе: / моли за нас, святителю Божий, сонму вінницьких святих чудотворче.

Богородичний: Пресвята́ Діво, / Ти є воістину для священників Заступницею невсипущою, / для мучеників – терпінням, / для преподобних – укріпленням, / а для всієї землі Вінницької покровом і захистом. / Моли́ спастися душам на́шим.

Сіда́льний, глас 8:

Коли темрява нічна землю вкриває, / з'являється зоряне сяйво, / і до нього очі заблудлих радісно зводяться. / А коли темрява гріховна землю огортає, / зведемо до неба очі наші, бра́ття, / і, сяйво духовних зірок, що зе́млю на́шу освітлюють, побачивши, / про Небесну Вітчизну подбаймо, / її ж хай не позбавить Господь нас, грішних, / молитвами святих Своїх.

Сла́ва, і нині, Богородичний:

Прийдіте, лю́ди, / вклонімося чудотворному і всечесному образу Божої Ма́тері, / і до неї з любов'ю і вдячністю промовмо: / ра́дуйся, невпинно славословлена і звеличувана, / ра́дуйся, що явленням своїм Бар-град освятила, / ра́дуйся, що обитель сла́вну тут влаштувала, / ра́дуйся, що іко́ну Своєю, мов сторожу невсипущу і нездоланну, їй дарувала, / ра́дуйся, що джерело води живої в тій відкрила, / ра́дуйся, що з сестрами невидимо перебуваєш. / Ра́дуйся, Діво Чиста, / що руки Свої милостиво до нас простягаєш.

Пісня 4

Ірмос: *Ти моя кріпость, Господи, / Ти моя і сила, / Ти мій Бог, Ти моя радість, / що не залишив лона Отчого / і нашу убогість відвідав. / Тому з пророком Авакумом взиваю до Тебе: / слава силі Твоїй, Людинолюбче.*

Образ чесний Твій Тиврівський, Діво, / Бог усіх і Сотворитель вседержительною силою чудодійно землі нашій дарував / на спасіння людям і зцілення.

Прийдіть, вірні, поклонімося / і з любов'ю припадимо до Вінницько-Рожецького чудотворного образу Пречистої Діви, розчулено взиваючи: / пошли, Благодатна, милість рабам Твоїм.

Пречистий Твій образ, Всехвальна, Писарівський / невимовними чудесами і проявами благодаті прикрасивши, / в землі Вінницькій прославила. / Тому ми, вклоняючись йому, / пісню подяки Тобі приносимо.

Помічниця всім християнам, від Бога нам подарована, / Того моли, Всеблагая, / щоб простив нам незліченні гріхи, / визволив із п'ятьми непроглядної і позбавив вічних мук.

Інший: Жезл архиєрейський вручено було тобі, священномученику Іннокентію, / для подвигу хресного у дні заколоту кривавого й години лютих гонінь. / Ти ж, пастирю добрий, / не злякався хулителів віри православної / і пастві твоєї залишився вірним навіть до смерті.

Слеєм добрих учинків, священномученику святителю Олександрі, / наповнив ти світильник свій, / просвітлюючи серця духовних дітей світлом розуміння Божої мудрості / і скеровуючи їх на шлях, що веде в Оселю Царя Небесного. / Цього й нас сподоби молитвами твоїми.

Отримавши меч духовний, що є слово Боже, / нечестивих підступні задуми ти зруйнував, священномученику Порфирію, святителю ревний, / і всі полум'яні стріли лукавого ти загасив щитом віри православної.

Богородичний: Милістю Твоєю, Діво, зціли душі моєї рани гріховні і розум мій просвіти, потьмарений помислами лукавими і ворожою злобою.

Пісня 5

Ірмос: *Просвіти нас повеліннями Твоїми, Господи, / і силою Твоєю високою / мир Твій подай нам, Людинолюбний.*

Зранку вдається дух мій до Тебе, Боже, / що від Отця народився невимовно // і підніс нам рік спасіння.

Ти, о Благодатна, милостивим Твоїм явленням долину Йосафатову благословила / і землю Вінницьку ним просвітила, / до світла вишньої слави вірних підносячи.

Змарніли ми від помислів й обтяжили нас гріхи, / але Ти, Милосердна Ма́ти, просвіти нас / і на праведну путь настав.

До святої Твоєї ікони Браїлівсько-Ченстоховської благочесно вдаємося, о Богома́ти, / Ти ж усіх, хто розчулено їй вклоняється і віддано Тебе на допомогу закликає, вислухай, / від бід усяких рятуючи, від лютих недугів визволяючи і ду́хів лукавих відганяючи, / тишу і здоров'я подаючи всім, Владичице.

Не залишай нас, Богородице, / бо лютими помислами і згадками лукаві вороги духовної шкоди нам завдають, / але осіни Твоею благодаттю, / покриваючи і рятуючи від усіх їх підступів, Богоблаже́нна.

Інший: *Вигнання і розлуку з па́ствою твоею му́жньо перетерти ти, священномученику Іоане, / але ніщо не змогло розлучити тебе з любов'ю Божою.*

Безбоязно проповідував ти лю́дям пока́ння, священномученику Олексію, / щоб навернулися серцями своїми до Бо́га / і тільки на Нього в скорботах і випробуваннях надію покладали.

Благоговійно вшануймо, вірні, святителя Амвросія, / архипа́стиря му́дрого землі Вінницької, / Правосла́в'я ревни́теля і з розколом обновленців сміливого борця, / патріаршого місцеблюстителя сподви́жника, му́жнього сповідника / і в буремні часи істинного миротво́рця.

Богородичний: Народи всі ублажа́ють Тебе, Богородице Діво, як колись Ти пророче промовила. / Через це і земля Вінницька архангельськи ззиває: / ра́дуйся, Благодатна, Го́сподь з Тобою.

Пісня 6

Ірмос: *Молитву проллю я до Господа / і Йому возвіщу печалі мої, / злом бо наповнилася ду́ша моя, / і життя моє до пекла наблизилося; / і молюся, як Іона: «Від тління, Боже, мене визволи».*

Оби́тель Барська у пресла́вному прише́сті Твоєї ікони, Царице, / чудеса́ми і Божественними дарами через дію благодаті Твоєї наповнилася / для ствердження у благочесті всіх вірних. / Вона ж і нині тих, хто славить Тебе, у вірі, надії та любові до Христа Бога переконливо стверджує.

Оселя́ святу цю, святий дім Твій, Діво Богоневісто, / збережи від нападу супротивників і від усіх зазіхань ворожих, / і всі міста

та країни християнські, / що з любов'ю оспівують Тебе і вірно шанують пречистий образ Твій.

Освячення, здоров'я і спасіння подавай, Мати Божа, душам і тілам нашим, / що благочесно вклоняємося Вінницько-Рожецькій іконі Твоїй / та вустами і серцем шанобливо її зі страхом цілуємо, / вірою Тебе завжди славлячи.

За могутній покров і стіну нездоланну Тебе маємо, Приснодіво Богородице, / уповання на Бога і Твою молитву покладаємо і пильно молимося: / силою Твоею стріли ворожі і підступи всі бісівські безпорадними вияви / і безвідмовною Помічницею нам будь.

Інший: *Доблесного воїна Христового, Євтихія преподобномученика, / зійшовшись, оспіваймо достойно: / він пихатого ворога здолав і Церкву кров'ю своєю прикрасив.*

Вихваляймо, вірні, преподобномученика Іоана, пастиря смиренного, / який від гонителів безбожних смерть прийняв / і кров безневинну за Христа пролив.

Тебе, преподобномученику Василю, у важку годину випробувань Господь показав світильником Своїм, що просвітлює душі вірних сяйвом богопізнання.

Рівно пастирський обов'язок ти виконав, преподобномученику Геннадію, / молячись із духовними братами твоїми, щоб припинилося гоніння на віру у Вітчизні нашій, / тому й був убитий безбожниками, / мов жертва запашна, й у Царство Небесне зійшов.

Богородичний: Мовчимо і дивимося, Пренепорочна, як страшне і велике це таїнство звершується: Жезл Аронів розквітає і миру Творця і Життєдавця являє.

Кондак, глас 3:

Православ'я поборники і благочестя ревнителі,
що вас земля Вінницька дивно зростила,
прийміть похвалу від духовних нащадків ваших
і разом з Богородицею за нас тепло моліть
Предвічного Бога.

Ікос:

Едёмського раю деревами доброплідними й прекрасними
явілися ви, святі землі Вінницької, / квітами запашними науки
євангельської і плодами добродіянь прикрашені, / що від них
душі наші годуються і голод наш духовний втамовується. / По-

спішаймо, отже, під їхню тінь і прослаavimo їх, / як окрасу нашої країни, що зразок святого життя для нас накреслюють. / Вони бо вінці прийняли нетлінні від Предвічного Бога.

Пісня 7

Ірмос: *Божого сходження / посоромився вогонь у Вавилоні колись, / заради цього юнаки в печі веселими ногами, / як у квітнику, ходили і, радіючи, співали: / благословенний, Боже отців наших.*

Чесний образ Твій, Владичице, Зиновинський невимовною благодаттю завжди сяє / й обдаруваннями духовними земних просвітлює, / до Небесного заохочує і до вічного життя провадить / через незбагненну Твою благість.

Твоє дивовижне явлення, Чиста, / що в долині Йосафатовій сталося, / красномовні вуста жодним чином оспівати не можуть. / Ми ж, немічні, що промовимо? / Тільки: помилуй і спаси нас, Всемилоствива Владичице.

Відома вірних Помічнице і всіх благ Подателько, / прийми нас, що з любов'ю до Тебе припадаємо і викликуємо: / помилуй нас, Володарко, помилуй нас, / як нині, так і в судний день будь нам Помічницею і Заступницею.

Мати Божя Милосердна, / двіри милості Твоєї відкрий нам / і врятуй із пащі мисленних вовків, що хочуть остаточної загибелі нашої. / Помилуй, молимо Тебе, Владичице, помилуй, / не відкинь рабів Твоїх.

Інший: *Не зганьбив ти достоїнства архиєрейського, / коли невірні загрожували тобі страхом смертним. / Усі кривосвідчення, на тебе зведені, відкинув і безбоязно промовив: / «Вина моя єдина, що я є пастирем Божим». / Через це ублажаємо тебе, святителю Амвросію, / що сповідницьку кончину за Христа прийняв.*

Боголюбивий народ православний / нового молитвеника у тобі знайшов, святителю Олександрє, / тому не припиняй благи Божі про Вінницьку паству, / що твою пам'ять святкує побожно.

Волі Божій підкорившись, / під час гонін лютих святительства жезл прийняв ти, священномученику Іннокентію, / і, за Христа навіть до смерті постраждавши, / вірним сином Церкви явився.

Богородичний: Милостива до мене будь, Прєблагая Діво, / і мене, враженого знаряддям гріха, / ліками Твоєї молитви зціли, / щоб повсякчас я взивав: благословенний Плід утроби Твоєї.

Пісня 8

Ірмос: *Семикратно розпалив піч / халдейський мучитель побожним юнакам, / побачивши їх спасенними силою великою, / Творцю і Визволителю взивав: / юнаки, благословляйте, священники, оспівуйте, / люди, прославляйте по всі віки.*

Тебе, Хто вкриває водами піднебесся Своє, / піском визначає межу для моря і все утримує, / оспівує сонце, славить місяць / і все творіння гімнами невимовними вихваляє, / як Всемудрого Промислителя.

Урочисто сьогодні співаючи, / святій іконі Твоїй Писарівській побожно вклоняємося, Всевадна Царице. / Тих, хто прославляє Тебе, благодаттю божественною осіни / і Вітчизну нашу в мирі збережи.

Піднесімо хвалу з насельницями обителі Браїлівської благій Владичиці, / що потоки благодаті виливає від Своїх чудотворних ікон: / хвалімо, благословляємо, поклоняємося Тобі, Богородителько, / співаючи і прославляючи Твої предивні чудеса.

Радості причина Всеблагословенна, / радуйся Всенепорочна, радуйся, Благодатна, / всевадна наша охороно і рятівне пристановище. / Спаси нас, рабів Твоїх, / бо на Твою молитву ми надію покладаємо і Тебе будемо вихваляти повіки.

Життя нашого Воєводою непереможною і надією на спасіння Ти стала. / Молимо Тебе, Благосердна: / після кончини не припиняй опікуватися нами, / щоб визволитися нам від майбутніх мук / і милостивим побачити Сина Твого і Бога нашого в день Судний.

Інший: *Злоби мучителів ти не злякався, / а вогнем любові Божественної їх переміг, / тому благодать молитися за нас отримав, священномученику Порфирію, достохвальний.*

Ніщо не зможе позбавити тебе любові Христової: / ні скорбота, ні гоніння, ні смерть, / бо всі випробування силою Господа, що обрав тебе, ти переміг, священномученику Іоане.

Благословляючи гонителів твоїх, священномученику Олексію, / старанно молився за них, / щоб покаялися і разом з вірними братами благословляли Господа.

Богородичний: Відведи від мене усяке лихо, Владичице, / і супротивників-ворогів моїх здолай, / утверди на камені заповідей Сина Твого / і душу мою просвіти, Брамо Божественного Світла.

Пісня 9

Ірмос: *Ужахнулося від цього небо, / і здивувалися краї землі, бо Бог явився людям у плоті, / і лоно Твоє стало просторішим за небеса; / тому Тебе Богородицею / ангелів і людей чиноначала величають.*

Ікона Твоя, Владичице, Тиврівська, / що в обителі Іоана Богослова перебуває, / як в давнину, так і нині благодаттю небесною освяє тих, хто виспівує Тобі: / істинно чесніша за всіх Ти, Діво Чиста.

Вдячний спів за невимовне Твоє милосердя, Богоблагодатна, від нас прийми, / бо прохання наші благочестиві завжди виконуєш / і на висоту небесну зводиш усіх, хто з вірою викликує: / істинно Ти вища за всіх, Діво Всенепорочна.

Чудеса і милості Твої, Владичице, до землі Вінницької / ніколи не зможемо достойно описати словесним плетінням, / лише пильно молимо Тебе, Царице: / прости нас, грішних і немічних, / що поправді сердечно Тебе величаємо.

Народи всі ублажають Тебе, Богородице, / бо Ти радістю нас наповнила / через преславне явлення Зиновинської ікони Твоєї, Пречиста; / перед нею сьогодні вклоняючись, розчулено молимо Тебе: / не позбав, Владичице, Твоїх рабів в майбутньому віці невимовної радості.

Інший: *Божественних Тайнств Христових подателями і душ людських цілителями стали ви, преподобномученики Іоане, Василію, Євтихію і Геннадію всехвальні, нехай же вашими теплими молитвами пошле нам Господь благодать Утішителя Свого Духа.*

Небесні громадяни, святі землі Вінницької, / не забудьте земну Вітчизну вашу, / бо на вас після Бога і Богородиці ми надію поклали.

Прехвальні отці наші, / перейшли ви духом від землі до небес, і Небо прийняло вас, / відчинивши райські двері, / отже, в оселях райських перебуваючи і деревом життя насолоджуючись, / Христу моліться дарувати народу Божому мир і велику милість.

Богородичний: Господь, Який землю сотворив і небо у хмарі зодягнув, / творить нового Адама, / у плоть людську від Тебе, Діви Чистої, зодягнувшись. / Через це Тебе, Пречиста, воістину Богородицею величаємо.

Світільний, глас 3:

У гімнах оспіваймо світила землі Вінницької, / таїнників Христа, Божественного Слова, / Який їх просвітив і навчив / та помічниками у справі спасіння нам дарував.

Слава, і нині, Богородичний:

Перед іконами Твоїми Браїлівсько-Ченстоховською і Браїлівсько-Почаєвською / інокінь зібрання взиває до Тебе, Владичице: / о, найсолодша Мати Царя Христа, / будь покровою для Твоєї обителі і радістю для всіх вірних.

На хвалитніх стихири на 4, глас 8.

Подібний до: О, преславне чудо:

Сьогодні радіє Церква Вінницька, / скликавши сонм святих своїх, / бо вони є найпершими нашими ходатаями до Владики, Христа Бога / і наставниками в істинній вірі, / що від землі у Царство Боже переселилися / і нині старанно благають Бога / дарувати душам нашим мир // і велику милість.

Сьогодні, вірні, вінцями похвали увінчаймо / всіх святих Церкви Вінницької, / що перед Престо́лом Божим стоять / і мило́ство нас відвідують, / країни нашої охоронців, / віри істинної у ній ствердження, / православного народу заступників, / що їх молитвами піднесення ворогів наших Христос Бог зупинив, // маючи велику милість.

О величні співвітчизники наші, / землі Вінницької заступники, / відомі і безіменні, / явлені і неявлені! / Ви Небеснаго Сіона досягли / і славу велику від Бога отримали, / отже, виблагайте для нас, що у скорботах і випробуваннях перебуваємо, розраду й утіху, / Церкву нашу у благочесті укріпіть // і від нас, як дар, пісню вдячності прийміть.

Слава, глас 4:

Свята родино наша, / квіти духовні землі Вінницької, / похвало́ наша, ствердження і тихе пристановище, / ва́ми Церква наша хвалиться, / отримавши, мов скарб неоцінений, / життя ва́ші і довідавшись про численні чудеса́, / що ними ви прославили Господа, Який вас прославив, / Його ж моліть // дарувати душам нашим велику милість.

І нині, Богородичний, глас той самий:

Сьогодні сяє благодаттю Божою долина Йосафатова, / де явилася Цариця Небесна, / світлом дивним огорнена, / що до Христа Господа мисленні очі людей звертає, / у несенні земного хреста народу нашому допомагає // і в духовній боротьбі за чистоту віри Воєводою непереможною завжди буває.

